ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce: **R. K.**, zastoupený Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 9. 2016, č. j. DSH/11815/16, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 14. 12. 2017, č. j. 17 A 105/2016 - 70,

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 14. 12. 2017, č. j. 17 A 105/2016 - 70, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Městský úřad Tachov, odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „správní orgán I. stupně“) vydal dne 9. 6. 2016 rozhodnutí č. j. 8123/2015-ODSH/TC-12, kterým uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), pro porušení § 18 odst. 3 téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 2.500 Kč a náhrada nákladů řízení 1.000 Kč. Přestupku se žalobce dopustil tím, že dne 20. 9. 2015 při jízdě v osobním motorovém vozidle překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o 30 km/h a více. Silničním laserovým rychloměrem MicroDigiCam LTI výr. č. UX 018025 mu byla naměřena rychlost jízdy po odečtení možné odchylky měřícího zařízení 123 km/h.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně odvolání, které žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítl.

[3] Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce žalobou u krajského soudu, který se však ztotožnil se závěry správních rozhodnutí a žalobu zamítl. Krajský soud po doplnění dokazování přečtením části návodu k obsluze radaru (str. 62) dospěl k závěru, že na správnost provedeného měření nemá vliv namítaná absence záměrného kříže, neboť tuto funkci je možno fakultativně zapínat a vypínat. K důkazu navrženému žalobcem – vyjádření Českého metrologického institutu – soud uvedl, že jej nebylo možno provést, neboť jej žalobce přes své tvrzení nepřiložil k žalobě a ani blíže nespecifikoval.

II. Důvody kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[4] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s."), a navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a vrátil věc krajskému soudu k dalšímu řízení.

[5] Stěžovatel v žalobě namítal, že provedené měření je vadné a výstup z měření není průkazným důkazním prostředkem ve vztahu k rychlosti jízdy jeho vozidla, a to pro absenci záměrného kříže. Toto tvrzení dokazoval listinným důkazem – stanoviskem certifikační autority, Českého metrologického institutu, dle kterého je nutné, aby se na výstupu z fotografie nacházel záměrný kříž celou svou plochou na měřeném objektu; v opačném případě výsledek měření neprokazuje naměřenou rychlost. Krajský soud pochybil, pokud žalobní námitku zamítl z důvodu, že žalobce své tvrzení neprokázal, neboť nepřipojil k žalobě příslušnou listinu. Stěžovatel totiž tento důkaz předložil v samostatné příloze k žalobě, kterou krajský soud patrně přehlédl.

[6] Na okraj stěžovatel upozornil, že pokud se v textu žaloby dovolával důkazu a konstatoval o něm, že je přílohou žaloby, pak soudu nic nebránilo v tom, aby žalobce vyzval k jeho předložení, měl-li za to, že tato příloha absentuje. Absence přílohy je vadou podání, k jejímuž odstranění soud účastníka vyzve dle § 37 odst. 5 s. ř. s.

[7] Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že nesouhlasí s argumenty stěžovatele a nemá důvod jakkoliv pochybovat o správnosti závěru krajského soudu, že žalobce nedoložil vyjádření Českého metrologického institutu a tedy dokazování v tomto smyslu proběhnout nemohlo. Žalovaný se ztotožnil se závěry soudu a navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[8] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Zjistil, že kasační stížnost má požadované náležitosti a je projednatelná.

[9] Kasační stížnost je důvodná.

[10] Předmětem sporu je otázka, zda stěžovatel předložil krajskému soudu navržený důkaz -vyjádření Českého metrologického institutu.

[11] Nejvyšší správní soud ze spisu krajského soudu ověřil, že jednou z příloh žaloby byla také listina nadepsaná „Vyjádření ČMI“ (viz č. l. 29 spisu krajského soudu). Pokud tedy krajský soud v napadeném rozsudku konstatoval, že stěžovatel tento důkaz k žalobě nepřiložil, je nutno přisvědčit stěžovateli, že soud tuto přílohu přehlédl.

[12] Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že soud má bezesporu právo posoudit a rozhodnout, které z navržených důkazů provede a které nikoli (§ 52 odst. 1 s. ř. s.), toto právo jej však nezbavuje povinnosti odůvodnit, co jej vedlo k takovému závěru a z jakého důvodu považuje provedení důkazu za nadbytečné (viz rozsudek NSS ze dne 28. 4. 2005, č. j. 5 Afs 147/2004 - 89, publikovaný pod č. 618/2005 Sb. NSS). Pokud tedy soud provedení určitého důkazu nepovažuje za potřebné, musí ve svém rozhodnutí vyložit, z jakých důvodů navržený důkaz neprovedl. Pokud tak neučiní, zatíží své rozhodnutí vadou opomenutého důkazu (srov. např. rozsudek ze dne 1. 4. 2008, č. j. 9 Azs 15/2008 - 108).

[13] V projednávané věci krajský soud výše uvedené povinnosti nedostál, neboť ve vztahu k navrženému důkazu – vyjádření ČMI - toliko uvedl, že ho nebylo možné provést, protože jej stěžovatel nepředložil. Podle zjištění Nejvyššího správního soudu však krajský soud měl tento důkaz k dispozici.

[14] Bude tedy na krajském soudu, aby v dalším řízení zvážil, zda je třeba uvedený důkaz provést. Pokud dospěje ke kladnému závěru, důkaz provede a následně jej vyhodnotí. Pokud dospěje k závěru, že navržený důkaz třeba provádět není, dostatečně svůj závěr v tomto směru odůvodní.

IV. Závěr a náklady řízení o kasační stížnosti

[15] Nejvyšší správní soud tedy shledal námitku stěžovatele důvodnou, a proto rozsudek krajského soudu podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, v němž je krajský soud vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

[16] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v dalším řízení (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. dubna 2018

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu